

Krasne, podwójną warownią umocnione.

Morachwa, nad rzeką Morachwą, z dwoma warowniami.

Tulezyn, nad rzeką Tulezynką, jako warowne wspomina Cellaryusz.

Niemirów, miasto imienia Potockich, rękodzielniemi sławne. W roku 1737 tu się odbył kongres i zawarty został traktat między Rosją, Austryą i Turcją.

Ludyszyn, z zamkiem na górze przy wbiegu rzeki Tulezynki do Boha.

Komarogród, *Tornaszpol*, *Jangrod*, miasteczka nad rzeką Rusawą.

Busza, na lewym brzegu rzeki Morachwy, warowne i sławne w wojnach Chmielnickiego; tu w roku 1617, mówi Piasecki, stanęły naprzeciw siebie wojska tureckie pod Skinder baszą i polskie pod Stanisławem Żółkiewskim hetmanem w. k. Wódz ten, jak mówi tenże dziejopis, niewiedząc z jakich powodów zrzekł się wpływu do Wołoszczyzny imieniem rzeczypospolitej polskiej, i na zniszczenie polskich osad Raskowa i Bersabei o dzień drogi leżących od Tehini pozwolił. 1652 r. Stefan Czarnecki miasto to skalami otoczone i z posady warowne, bronione od Kozaków, szturmem zdobył, przy którym zdarzeniu miasto zgorzało i do 16 tysięcy ludzi w niem zginęło. Życia sławnych Polaków tom II kar. 280.

Jaruga, niedaleko Dniestru.

Jampol nad Dniestrem; w tem miejscu skały na tej rzece czynią żeglugę niebezpieczną.

Rasków, nad Dniestrem; od tego za rzeką Jahorlik zaczynały się pola, na których Tatarzy wprzód jak wiadomo pastewniki swego bydła mieli, a potem one za pomocą Turków przywłaszczyli.

Czaczaniec zamek.

Nowe Koniecpole, twierdza na prawym brzegu Bohu przy wbiegu rzeki Bersady. Bielski w Widoku królestwa polskiego na kar. 222 tom I mówi, iż tu była majątność Koniecpolskich, do której niegdyś 170 miast i 740 wsi należało. Ojczyzna tu była Stanisława Koniecpolskiego hetmana w. k. wiekopomnej sławy bohatera, Szwedów i Kozaków za czasów Zygmunta IIIgo